

Ma délelőtt, 2016. december 14. (9.32-től)

Riporter, Imre Balázs (R): Máris megy tovább a „Ma délelőtt”. Minden látássérült gyereknek térítésmentesen juttatja el a „Kuku és barátai – Ismerjük meg közösen a segítőkutyák világát!” című hangoskönyvet a NEO Magyar Segítőkutya Egyesület. Erről beszélünk most, következő vendégünkkel, az Egyesület elnökével, Mányik Richárddal, jó napot kívánok!

MR: Jó napot kívánok!

R: Aki nem egyedül érkezett, hanem egy vendéggel.

MR: A mesekönyvet Loványi Eszter írta, neki van egy aktív kutyája, de már idősebb, Kuku. Ő írta le a mesét, és az utódja pedig most itt van velünk, és még most tart a kiképzés.

R: Akit úgy hívnak, hogy...

MR: Mák.

R: Mák. Mennyire nagy segítség egyébként egy ilyen kutyus a hétköznapiakban?

MR: Megfizethetetlen. Olyan segítséget tud nyújtani egy kutya, amit egy személyes segítő, egy ember nem tudna nyújtani. Például az elfogadásban sokkal közvetlenebbek az emberek a kutyák révén a sérültek, mintha egy másik személlyel lennének. Egy másik személlyel ugyanúgy egy kicsit elzárva lennének, de a kutyák révén nagyon jönnek ismerkedni az emberek. Valahogyan a kutyák vonzzák az embereket.

R: Említette Loványi Esztert, aki egyébként gyógypedagógus-szociológus, és egyébként hallássérült.

MR: Igen, pontosan.

R: Ő szerezte ezt a könyvet tulajdonképpen, ennek most elkészült egy másik változata, amit kifejezetten – ahogyan a felvezetőben is említettem – látássérült gyerekeknek.

MR: Igen, és az a különlegessége, hogy nem csak egy hangoskönyv szimplán, hanem mivel egy szép színes mesekönyvről van szó, ezért egy audio-narrált változata is elkészült...

R: Ideadja nekem, bocsánat...

MR: Amelyik arról szól, leírják szakszerűen, hogy milyen képek vannak benne. Amellett pedig a szöveg rajta van. A szöveg is egyébként a valóletről szól, a segítőkutyák világáról, hogy miben is tudnak segíteni nekünk a kutyák.

R: És ezt mesésen teszi egyébként? Hogyan próbálja megfogni a gyerekeket?

MR: Végigvezeti Kuku szemszögéből a gyerekeket, hogy miben tud segíteni egy hallássérült-segítő kutya vagy egy mozgássérült-segítő kutya, a terápiás kutya, a vakvezető kutya, és ezt szép színes rajzokkal illusztrálva teszi meg.

R: Ráadásul ugye Eszter, akinek a szakmájába is vág a dolog, azt mondja, hogy a gyerekek, tehát az óvodáskorúak és a kisiskolások sokkal fogékonyabbak a fogyatékkal élők elfogadása iránt, tehát ebben a korban kell elérni őket. Ez miben mutatkozik meg?

MR: Segítőkutya-kiképzőként dolgozunk, és érzékenyítő tréningekre is járunk, gyerekekhez óvodákba, és az a tapasztalatunk, hogy a gyerekek még bátran mernek kérdezősködni, hogy

ez miért van így, miért van úgy. A felnőttek nem annyira kérdezősködnek, ők inkább azokat szokták megmondani, milyen elvárás van, azt a választ adják. A gyerekek viszont nyíltak, megkérdőzik, kíváncsiak, és utána a szüleiket már tudják tovább nevelni. Sok tapasztalat van erről, hogy már amikor megvolt az előadás, játékos formában tudjuk a kutyák révén ezt megcsinálni, akkor utána a szülővel gyorsan meg kell nevelni, nem, most nem szabad simogatni, meg kell várni, meg kell kérdezni a gazdáját. Nagyon érdekes, nagyon inspiráló a gyerekekkel dolgozni.

R: A gyerekek mennyire fogékonyak, a látássérült vagy a hallássérült gyerekek a segítőkutyák iránt?

MR: Ők is abszolút, ahogyan érezték, hogy a kutyák ott vannak és lehetett velük játszani, dolgozni, ehhez teljesen nyitottak. Ez független a sérüléstől is szerencsére, és nagyjából azért az életkortól is, hogy a kutyák révén mennyire nyitottak vagyunk mi.

R: Térítésmentesen is eljut most ez a kiadvány gyerekekhez. Hány látássérült gyereknek tudják ezt most eljuttatni majd?

MR: Online tudjuk közzétenni, akik tudnak jelentkezni, több szervezet is – például Mikulás-napi ünnepségre – már igényelték, hogy megkapják, és ők elkezdték terjeszteni a tagok között.

R: Vagyis akkor a karácsonyi, adventi időszakban már ez nagyon jó ajándék lesz a gyerekeknek. Reméljük, hogy majd nagy szeretettel hallgatják, forgatják. Köszönjük szépen Elnök úr, hogy itt volt velünk.

MR: Mi is köszönjük.